

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi (KMÜ EFAD)

Karamanoğlu Mehmetbey University Journal of Literature Faculty

E-ISSN: 2667 – 4424

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/efad>

Tür: Toplantı Özeti
Kabul Tarihi: 19 Haziran 2021

Gönderim Tarihi: 19 Haziran 2021
Yayımlanma Tarihi: 01 Ocak 2022

Atıf Künyesi: Uca, A. (2022). Karamanlı Şairlerden Yunus'a Şiirler. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 5 (2021 Yunus Emre ve Türkçe Yılı Yunus Emre Hatıra Sayısı), 65-73.

KARAMANLI ŞAİRLERDEN YUNUS'A ŞİİRLER

Alaattin UCA*

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesinin 14. kuruluş yıldönümünde Yunus Emre ve Türkçe Yılı etkinlikleri kapsamında 27 Mayıs 2021 Perşembe günü düzenlenen “Karamanlı Şairlerden Yunus’a Şiirler” programına Karamanlı şairler ve yazarlar katılmıştır. Yazarlar kitap sergisiyle eserlerini okurlarıyla buluştururken, şairler de şiirlerini okumuştur. Ayrıca türküler seslendirilmiştir. Programda okunan türkü ve şiirlerin yanı sıra programda yer almasına rağmen süre sınırlı olduğu için okunamayan şiirler de burada okuyucularımızın istifadesine sunulmuştur.

Programa katılan şair ve yazarlara Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi (KMÜ) Rektörü Prof. Dr. Namık Ak tarafından onurluk takdiminde bulunulmuştur.

* Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, Karaman/Türkiye. E-Posta: alaattinuca@kmu.edu.tr,
Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-4211-6744>.

Programda sahne alan şairler ve şiirleri şunlardır:

1. Ahmet Tekin (Âşık Onguni):

Mehmet Bey Yunus

Karaman'ın dört yanında çağlayan
Selimiz Mehmet Bey, deremiz Yunus.
Dostlukları bir birine bağlayan
Kolumuz Mehmet Bey, yârimiz Yunus

Obalarda koyun kuzu meleşir,
Âşıkları bir dergâhta buluşur,
İnsanımız gece gündüz çalışır,
Balımız Mehmet Bey, arımız Yunus,

İki can bir olmuş, Mevla'ya âşık,
İkiliğe düşman, birliğe beşik.
Ufuklardan kopar gelir bir ışık,
Yolumuz Mehmet Bey, nurumuz Yunus.

Aktekke Manazan tarih yapımız,
Ecdadı atayı sever hepimiz,
Gelene açıktır bizim kapımız,
Kalemiz Mehmet Bey, kuramız Yunus.

Karadağ'dan Toroslara eteği,
Hisar yaptı, orda kurdu otağı.
Nice âlim ozanların yatağı,
Ulumuz Mehmet Bey, pirimiz Yunus.

Yüreklerde sevgi ateşi yakar,
Ayırmaz insanı bir gözle bakar,
Sanırsın sonradan oyunu çıkar,
Falımız Mehmet Bey, sırimiz Yunus.

Birisi var erenlerin iyisi,
Birisinde yiğitliğin mayası,
Bin iki yüz yetmiş yedi Mayıs'ı,
Dilimiz Mehmet Bey, çıramız Yunus.

Mehmet Bey'in Türkçe ferman sözünden,
Yunus Emre'm yaş doldurur gözünden,
Onguni bir türkü söyler sazından,
Telimiz Mehmet Bey, yöremiz Yunus.

Sözler ve Beste: Ahmet Tekin (Âşık Onguni)

Benden İçeri

Severim ben seni candan içeri,
Yolum vardır, bu erkândan içeri.
Beni bende demen, bende değilim,
Bir ben vardır bende benden içeri.

Beni benden alana, ermez elim,
Kim kadem basa sultandan içeri.
Tecelliden nasip erdi kimine,
Kiminin maksudu bundan içeri.

Senin aşkın beni benden alıptır,
Ne şirin dert bu, dermandan içeri.
Geçer iken Yunus şeş oldu dosta,
Kim kaldı kapıda andan içeri.

Sözler: Yunus Emre
Beste: Ahmet Tekin (Âşık Onguni)

2. Ali Ağır:

Aşkın Nuru Yunus Emre

Buğdaya denk midir inci tanesi?
Himmete sırt döner âdemdir Yunus.
Nedamet kor olur, yanar sinesi,
Hüznünden Mecnun'dur, Kerem'dir Yunus.

Çile yokuşunda yüküdür ezgiler,
Sabır tezgâhında nakış duygular,
Tapduk dergâhında erir kaygılar,
Erenler yurdunda iremdir Yunus.

Tenhâda ağlaşır seher yeliyle,
Hisleri can bulur sevgi diliyle,
Dertleşir zambağı, karanfiliyle,
Bir gün sümbül, bir gün çiğdemdir Yunus.

Gönülden sevene bir ömür yetmez,
Seven, sevdiğini nasıl zikretmez?
Sevda yolculuğu mezarda bitmez,
Gül'ün yaprağında şebnemdir Yunus.

Bir nefes süzülür mânâ çağından,
Gölgeler dağılır hiçlik bağından,
Zirvesi sır olan hikmet dağından,
Ilgıt ılgıt esen meltemdir Yunus.

Güneşe tutulan neylesin ayı,
Bir hırka, bir tespih dünyadan payı,
Aşkla aydınlanır gönül sarayı,
Marifet ufkunda âlemdir Yunus.

Gözlerden karanlık perdeler kalkar,
Hakikat burcundan sonsuza bakar,
Gönül kanatlanır, sidreye çıkar,
Aşkı harfsiz yazan kalemdir Yunus.

Ali Ağır

3. Ercan Şahin Doğaner:

Yunus Olmalı

İlim almak için bismillah deyip
Gireceğin yerde, Yunus olmalı.
Şu azgın nefsin zincire vurup
Duracağın yerde Yunus olmalı.

Yanık yüreklere bir ab-ı hayat,
İlimdedir, irfandadır saltanat.
Muhabbetle, meşkle, uzun bir hayat,
Süreceğin yerde, Yunus olmalı.

Edebin timsali, gönül mimarı,
Aşkla olsun insanlığın imarı,
Karaman'im gibi sevgi diyarı,
Kuracağın yerde, Yunus olmalı.

Edebi aynada gör ahvalini,
Edeple, erkânla süsle dilini,
Muhammedi aşkla, seç menzilini,
Varacağın yerde, Yunus olmalı.

Bu mecliste giydik ilim fesini,
Doğaner'im yüklen ar küfesini,
İmanı kâmile son nefesini,
Vereceğin yerde, Yunus olmalı.

Ercan Şahin Doğaner

4. Hasan Özunal:

Bizim Yunusa Arzuhal

Bin parçaya bölsek de seni,
Bölüşemedik...
Çağlara bir ışıksın ama
Bilişemedik.
Dünyayı kaplayan sevgine,
Bir yerlerden ilişemedik.
Adımı bir tuttuk alıçla, odunla ve heybeyle...

Sen çağlardır,
Hakkı gösterdin bize.
Molla Kasım bile geldi gerçekte,
Bir anda dize.
Bin bir akıbet,
Getirmede bizi kendimize.
Gönül anlamaz ki sevgiyi sade dinlemeyle...

“Benim işim sevi için” diyorsun ya sen,
Biz o sevgileri nelere bağladık,
Ah bir bilsen...
Şaşarsın, hâli pür melalimizi
Bir kenardan görse,
Amelsiz sıratı müstakim bulunmuyor, istemeyle...

Kimi mezarın burada der,
Kimi türben şurada.
Haşa çıkardılar mübarek adını,
Sanki mezada.
Nefesin yüzyıllardır,
Havada suda ve karada.
Gönül paklanmıyor ki sade maddi beslemeyle.

Tesellidir beş kıta yedi iklimde,
Anılıyor adın.
Çağlar evvel bizi biliyordun,
Sen de unutulmadın.

Nadir de olsa bazı gönüllerde,
Sürüyor saltanatın.
Fikirlerin yaşamalrı,
Çözüm olmuyor sade seni sevmeye...

Hasan Özunal

Ey Sevgili...

Ey sevgili,
Bir halin var ki
Karadağ kadar mağrur,
Karadağ kadar görkemli,
Karadağ kadar gizemlisin,

Bir yanın var ki
Hacı Baba Dağı kadar yakın,
Hacı Baba Dağı kadar başı dumanlı,
Hacı Baba Dağı kadar da muhteremsin.

Elma kadar güzel kokar.
Divle peyniri kadar lezzetli,
Ermenek helvası kadar tatlı,
Arabaşı çorbası kadar rayihalısın.

Bütün yollar sana çıkar,
Doğu, batı, kuzey, güney.
Bir yanın engin bir ova,
Bir yanın aşılması güç dağlarsın.

Yüzünde tarihin derin izleri,
Bağrında geçmişin karanlık gizleri,
Dilinde evliyalarının güzel sözleri saklıdır.

Ey sevgili!
Gürlük suyu gibi coşkun,
Ermenek gölü gibi dingin,
Sertavul Yaylası kadar serin,
Tüm çağları yaşamış olgun ve erginsin.

Sen ipekyolu kervanlarına hancı,
Sen evliyalara karargâh,
Sen devlet kuranlara otağ,
Sen tatlı dili ile konuşanlara yurt,
Sen hakkı savunanlara vatansın.

Ey sevgili sen;
Cansın,
Sen yaşayan ve yaşatansın.
Sen Karamansın...

Hasan Özunal

5. Hikmet Elitaş:

Bizim Yunus

Kalkıp bu gün sana geldim koşarak,
Seller gibi çağlayarak, coşarak,
Hak aşkıyla benliğimi aşarak,
Bağrı yanık bir aciz kul say beni.
Bizim Yunus, koca Yunus, duy beni.

Biraz toprak, biraz suyum iç-içe,
Terk eyledim nefsi, büründüm hiçe...
Güneş vurur, balçık döner kerpice,
Benliğimden çıkar beni, soy beni,
Bizim Yunus, koca Yunus, duy beni.

Aşk odunda yanıp yanıp kül olsam,
Dost çiğnese, toprak olsam yol olsam,
Dergâhında ömür boyu kul olsam,
İsterisen eşliğine koy beni,
Bizim Yunus, koca Yunus duy beni.

Hikmet Elitaş

Bilmez Yunus'u

Divanı dergâha varıp
Girmeyen bilmez Yunus'u...
Sinesi aşk ile çarpıp
Vurmayan bilmez Yunus'u.

Hakkın miskin kulu Yunus,
Hâk aşkıyla dolu Yunus.
Erenlerin yolu Yunus,
Ermeyen bilmez Yunus'u.

Senlik, benlik kayırmadan,
Yaratılanı kırmadan,
İnsanları ayırmadan,
Sarmayan bilmez Yunus'u.

Kalpte iman, dilde şükür,
Eksik olmaz Hakkı zikir,
Düşünerek; akıl fikir,
Yormayan bilmez Yunus'u.

Kişi bilse gayesini,
Alır sevgi payesini...
Yunus'ça aşk mayasını
Karmayan bilmez Yunus'u.

Tapduk eşliğine yatmış,
'Nefes' diye el uzatmış...
Mevla'm ne güzel yaratmış,
Görmeyen bilmez Yunus'u.

Düşünüp dünü, yarını,
Akıtıp aşkın terini,
İkiliğin defterini,
Dürmeyen bilmez Yunus'u.

Suyum alçaktan çekerim,
Dönüp yükseğe dökerim,
Sorun ben neler çekerim,
Sormayan bilmez Yunus'u.

Kişi benliğinden geçip,
Coşkun sellere karışıp,
Dostun vaslına erişip,
Varmayan bilmez Yunus'u.

Hikmet Elitaş

6. İbrahim Şaşma:**Yunus'un Dilinden**

Aramayın uzakta, gönüller barkım benim.
Kaç asır geçti belki, çıkmadı kırkım benim.
Kalplere şavkı vuran, bir çıranın isiyim.
Ben külün közlenmesi, ben ki suyun sesiyim.

Ben cihana bir lütuf, cemreyim düşen kalbe,
Bezm-i Elest'ten beri, uydum ilahi celbe,
Ben yürüdüm aşk ile aşk benimle yürüdü.

Karlı dağın burcunu, muhabbetim bürüdü,
Beylik için aramam, sırça köşkü sarayı,
Tek şartım var aşk ile açmamaktır arayı.

Ne incine gönüller, ne incite can canı,
İnsanın kendiyleymiş, en büyük imtihanı.
Yaşanmış yaşanmamış, ben ki cümle andayım,
Türk dilinin başkenti yurdum Karaman'dayım.

Geldim ki Âdem hırsa, sapmasın diye geldim,
Kabilce bir kıyamet, kopmasın diye geldim.

Görmem akı karayı, ruhun rengine baktım,
Muhabbet pınarından ey hak diyerek aktım.

Bir icazet almışım, pirim Tapduk Emre'den,
Aşk ile bir nefesmiş, bir ömrü ömreden.

Aramayın beni hiç, kara toprak içinde,
Ben ki saklıyım canlar, neden nasıl niçinde.

Kim ki edep hayada, kim ki aşta ilimde,
Yüreğinde yüreğim, eli vardır elimde.

İstedğim hu sesi, ne sultan ne bey sesi,
Nefesim olur benim, bu duyduğum ney sesi,

Yaşanmış yaşanmamış, ben ki cümle andayım,
Türk dilinin başkenti yurdum Karaman'dayım.

Yunus denile bana, derviş dendi can dendi,
İlahi bir nara düş, yananlarla yan dendi.

Yunus denile bana, eren dendi, pir dendi,
Bir iğnenin gözünden, gel içeri gir dendi.

Yunus denile bana, yüküm ki aşktan hâsıl,
Ben değilmişim meğer bende biz imiş asıl.

Yunus denile bana, sözüm özümdür benim,
Yandırandır hak beni, külde közümdür benim.

Dokun kalbine âdem, Yunus aşk olan yerde,
Dokun açılınsın artık, hakla aranda perde.

Kaç mezar kazılmıştır, kaç vilayette hem de
Aşkını unutursanız, ben ölürüm o demde.

Yaşanmış, yaşanmamış ben ki cümle andayım,
Türk dilinin başkenti yurdum Karaman'dayım.

İbrahim Şaşma

7. Mestan Karabacak:

Yunuslayın

Söz divanı kurulanda,
En başta Yunus oturur.
Dile destur verilende,
Cümleyi Yunus bitirir.

Hayır söyler, rahmet okur,
Tezgâhında mana dokur.
Boynu bükük, miskin, fakir
Sözleri muştı getirir.

Daim açık gönül gözü,
Dilinde Çalap'ın sözü,
İslam'ın aydınlık yüzü,
Bizi huzura götürür.

Benliği yakıp geçerek,
Nefsini yıkıp geçerek,
Fâni dünyadan geçerek,
Ruhun Ukba'ya götürür.

Taşkın gönlü sığmaz kaba,
Elde asa, sırtta aba,
Dolaşarak oba oba,
Canlara umut götürür.

İlim, irfan diye diye,
Yalın ayak, yürür yaya.
Hakikati yaya yaya,
İzi Mevla'ya götürür.

Görklü Tanrı'nın yolunda,
“Ya Muhammed” var dilinde,
Yaşamış kendi halinde,
Yolu Uçmağa götürür.

Emaneti sağlam tutmuş,
Malı, maddeyi unutmuş,
Dünyayı geriye atmış,
Çalışır, eksik yetirir.

Gönül mamur etmek işi,
Umursamaz yazı-kışığı,
Sevilen erdemli kişi,
Gönül tahtında oturur.

Gâh boşalmış, gâhi dolmuş,
Gâh aramış, gâhi bulmuş,
Yesevî'den öğüt almış,
Çalışır gayret artırır.

Tapduk Emre, Yunus Emre,
Gönüllere düşer cemre,
Teslimiyet ulu emre,
Bizi cennete götürür.

Göynür gönlü, yanar özü,
Kılıç gibi keskin sözü.
Birliğe çağırır bizi,
Bozgunculuğu bitirir.

Canan diye Rabb'i seçmiş,
O yolda canından geçmiş,
Aşkın şarabını içmiş,
Esrüklük cezbe getirir.

Allah'ın sevgili kulu,
Garipçedir, tevazulu,
Açtığı yol dolu dolu,
Yolcusuna şan getirir.

Bu yıl “Yunus Emre Yılı”,
Halis Türkçe söyler dili,
Mekânı Karaman ili,
Cennet bağında oturur.

Mestan Karabacak

8. Öcal Uzunay

Bana bir resim çiz ressam...
Ayı ve yıldızları çiz,
Bana Kocatepe'yi Sakarya'yı çiz,
Şu yüzümdeki çizgileri çiz,
Ben Anadolu'yum ressam...

Öcal Uzunay

Bana Anadolu'yu Çiz

Bana bir resim çiz ressam...
Dağları tepeleri yemyeşil vadileri,
Gölleri denizleri ve ovaları,
Bana Anadolu'yu çiz ressam.

Bana bir resim çiz ressam...
Bana simsiyah doruklar çiz,
Tepelerinde kar olan.
Kara gözlü askerler çiz, soğukta donan.
Bana Erzurum'u Sarıkamış'ı çiz,
Bana Anadolu'yu çiz ressam.

Bana bir resim çiz ressam...
Bana şehit kanlarıyla,
Kızıla boyanan topraklar çiz.
Bana Çanakkale'yi Gelibolu'yu çiz.
Gözleri Akdeniz gibi mavi yüreği,
Karadeniz gibi kabarmış Mustafa Kemal'i çiz.
Bana Anadolu'yu çiz ressam...

Bana bir resim çiz ressam...
Bana garip bir yolcu çiz,
Avuçları göğe bakan.
Bana bir ana çiz gözünden yas akan.
Bana Konya'yı, bana Karaman'ı,
Bana Mevlana'yı, Yunus'u çiz,
Bana Anadolu'yu çiz ressam.

Bana bir resim çiz ressam...
Etrafı denizlerle çevrili,
Cennet kokan bir ülke çiz.
Gözleri boncuk bakan kızlar,
Elleri koynunda analar çiz.
Bana Anadolu'yu çiz ressam...

9. Özden Mısırlıoğlu Uysal:

Sılam Sılam Karaman

Larende'den çıkıp Akyokuş'a insem,
Kazalpa'dan geçip Çamlığa geçsem,
Buz gibi suyundan yudum yudum içsem,
Telli duvaklısından yarimi seçsem,
Sılam sılam deyu Karaman.

Al-yeşilli elmalar elimde,
Mor fistanlı yarin belinde,
Hecceler türküsü hep dilimde,
Gündüz hayalimde, gece düşümde,
Sılam sılam deyu Karaman.

Gitsem Yunus Emre'yi Mehmet Bey'i görsem,
Düşler kurup hayırlara yorsam,
Mevlam, Mevlam diye dualar etsem,
Hasretliğim biter mi diye sorsam,
Sılam sılam deyu Karaman.

Arabası çorbası içip pişmaniye çeksem,
Cevizli batink yesem üstüne çayımı içsem,
Mayalıyı peynirli sıkıp azığımı beze,
Kuzine içine san patatesleri atsam,
Sılam sılam deyu Karaman.

Devramberimi alıp istasyona gitsem,
Taze nohutları oradan dersem,
Hisar'dan geçip, Kale'ye varsam,
Salça kaynatıp bulguru savursam,
Nazlı nazlı uçurtmalarımı da uçursam,
Sılam sılam deyu Karaman.

Siyahser'e, Arapoğlu'na Aktekke'ye gitsem,
Hatuniye'yi, İbrahim Beyi de ziyaret etsem,
Sokaklarda vefalı komşularımızı görsem,
Simitçi Niyazi'yi, Muammer Baran'ı yâd etsem,
Çocukluğuma şimdi tekrar geri dönsem,
Sılam sılam deyu Karaman.

Özden Mısırlıoğlu Uysal

10. Sadettin Bulut:

Biz

Öz Türkçedir bizim anadilimiz,
Türk, Türkçe konuşur, diyenleriz biz.
Gayemiz uygarlık bilim yolumuz,
Kültürü sanatı yayanlarız biz.

Karaman Türkleri, Salur boyundan,
Gelmişz bilelim Oğuz soyundan,
Âşıktır halk geçmez, Mehmet Bey'inden,
Karamanoğlu'nu sayanlarız biz.

Estirmiş, Yunusun sevgi yelini,
Sakınmış kırıcı sözden dilini,
Seçmiş hoşgörüyü, sevgi yolunu,
Dostluk ilkesini koyanlarız biz.

Erenler yurdundan selam kullara,
Saygımız var, özden bütün dillere,
Yunusun kokusu sinmiş güllere,
Kalpleri sevgiyle yuyanlarız biz.

Bulut'un sözünde yoktur bahane,
Anlatır gerçeği, halka şahane.
Yunusla Mevlana bedel cihana,
Ünümüzle gurur duyanlarız biz.

Sadettin Bulut